

Pohyb kamery

Pohyb kamery sú spolu s rozličnou veľkosťou záberov najviditeľnejším prvkom filmovej reči. Oby ajne prispieva k posilovaniu dojmu hlbky záberu alebo k väčšej dynamike deja. Pohyb môže byť pomalý alebo rýchly, plynulý alebo roztrasený. K základným pohybom kamery patrí:

Statický záber – kamera sa nepohybuje.

Panoráma – kamera sa otáča a doprava alebo doľava v ose statívu. Panoráma má informatívnu funkciu, jej úlohou je oboznámiť diváka s prostredím, vtiahnuť ho do deja.

Jazda – kamera sa pohybuje plynulo dopredu alebo dozadu na vozíku, sleduje objekt, ktorý sa nakrúca.

Nájazd – odjazd – kamera sa k predmetu približuje alebo sa od neho vzdaluje. Buď ide o mechanický pohyb (fyzické presunutie kamery) alebo o optický pohyb (s použitím transfokátora sa mení ohnisková vzdialenosť). Nájazdom sa podporuje napätie, odjazdom pocit opustenosti.

Spolujazda (travelling) – kamera sa pohybuje súčasne s pohybujúcim sa objektom a sleduje ho z rôznych strán, napríklad z boku spredu, zozadu, zvrchu, pri trikových záberoch a snímaní pod hladinou aj zospodu. Napríklad kameraman sleduje bicyklistu počas jazdy.

Sklz (švenk) – kamera sklzom presúva pohľad z jedného predmetu na iný predmet. V zábere vidíme prekvapenú tvár matky. Kameraman sa švenkom presunie k dverám, v ktorých stojí syn vracajúci sa z vojny.

Šmyk – kamera šmykom stratí zo zorného uhla objekt nakrúcania, zmení polohu a uhol snímania (takto sa simulujú rôzne pády a pod.).

Sklon/zdvih kamery – zdôrazuje sa význam predmetu alebo detailu. Napríklad rodič nazrie v noci do izby a vidí spiaceho syna. Kamera sa však skloní dolu a ukáže nám jeho topánky, ktoré vybiehajú spod periny.